

[Socialministeren.]

skal komme nærmere ind paa; jeg gaar ud fra, at det høje Tings Medlemmer er klar over, baade hvorledes De samvirkende Fagforbunds Forslag, Arbejdsgiverforeningens Forslag og Forligsmandens Forslag var, og at Reglerne i § 7 gaar en Mellemvej mellem disse forskellige Forslag.

Om det andet Punkt, og det vigtigste, de nye Regler om Sammenkobling, findes Bestemmelserne i § 8. Disse Bestemmelser kan se ret indviklede ud, men det er i Virkeligheden nærmest af tekniske Grunde, det er lidt vanskeligt at stille dem op. Det kommer simpelt hen af, at man skal kombinere Urafstemmingsresultater med Resultater fra repræsentative Forsamlinger; naar man da skal kunne naa til et sikkert Resultat, maa man have forskellige nærmere Beregningsregler.

I Folketinget har der baade fra konservativ og fra Venstres Side været stillet nogle Ændringsforslag, men disse Forslag blev stemt ned, og derefter stemte de to Partier for Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet ved tredie Behandling. Jeg skal derfor ikke, medmindre Diskussionen her maatte give Anledning til det, komme nærmere ind paa disse Ændringsforslag, men maa anmode om, som Forholdene i det hele ligger, at de to ærede Partier vil undlade at stille disse Forslag igen her, idet jeg har den Opfattelse efter nøje Kendskab til samtlige Forhandlinger om Sagen, at det paa dette meget vanskelige Omraade ikke vil være muligt i Øjeblikket at foretage et større Skridt, end dette Lovforslag betegner. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til baade velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Stensballe: Den højtærede Minister har nu gjort Røde for Grunden til, at det foreliggende Lovforslag er fremkommet, og har bl. a. omtalt, at den saakaldte Lockout-Lov indeholdt den Bestemmelse, at det Udvalg, der i Henhold til Lovens § 3 skulde nedsættes, havde til Opgave at foretage en Gennemgang af de bestaaende Love og Regler for Bilæggelse af Arbejdsstridigheder og at tilvejebringe Forslag til Forelæggelse for Rigsdagen i Oktober 1933, „hvorved Samfundets Interesse under Konflikter vedrørende Arbejdsforhold paa behørig Maade

sikres“. Denne Lov staaer jo udelukkende for Regeringspartiernes og Regeringens Regering, intet andet Parti har medvirket til dens Gennemførelse, og derfor er de ogsaa ansvarlige for denne Formulering af § 3. Jeg vil gerne understrege dette straks, fordi Udtrykket „paa behørig Maade“ jo er et ret kraftigt Udtryk i en Lovbestemmelse af den Art. Og jeg kan straks sige, at hverken mine Partifæller i Landstinget eller mine Partifæller i Folketinget mener, at det Lovforslag, der foreligger her, helt og fuldt opfylder den nævnte Bestemmelse i Lockout-Loven.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Ændringsforslag til Forligsmandsloven, hvorom der var Enstemmighed i det i Henhold til Lockout-Loven nedsatte Udvalg; den højtærede Minister har redegjort for disse Ændringer, som altsaa er optaget i det foreliggende Lovforslag, og vi kan selvfølgelig anbefale dem til Vedtagelse.

Ligesom den højtærede Minister skal jeg kun opholde mig nærmere ved Lovforslagets §§ 7 og 8, som indeholder de Bestemmelser, der i særlig Grad skulde virke til at opfylde Lockout-Lovens § 3 om den behørige Sikring af Samfundets Interesser.

Allerede i det Lovforslag, som Dr. Krag som Indenrigsminister fremsatte i 1927, var der gjort Forsøg paa at udvide Forligsmandslovens Bestemmelser paa en saadan Maade, at Loven i højere Grad end tidligere kunde sikre Samfundets Interesser under Arbejdskonflikter, men det lykkedes ikke dengang at faa disse Bestemmelser indført. Mentaliteten over for saadanne Forslag var vel dengang anderledes end nu, og i hvert Fald var der slet ikke Tale om at kunne faa det socialdemokratiske Parti med til Bestemmelser af den Art, som Dr. Krag stillede Forslag om. I det Udvalg, der nu har været nedsat, blev tilsvarende Bestemmelser optaget i det Forslag, som blev forelagt af Repræsentanter for Arbejdsgiverne — Forslaget findes i Bilaget til det foreliggende Lovforslag, saaledes som det blev fremsat i Folketinget. Derefter stillede Forligsmanden Ændringsforslag til Arbejdsgivernes Forslag, og endelig stillede De samvirkende Fagforbund Forslag om ændrede Afstemningsregler, men derimod ikke om Sammenkobling af de forskellige Fag under Forligsforhandlingerne.